

jiga poslanja (misijona). Močno, kakor nikol popred, se mi v serci ljubezin do domovine oživljuje, ktera bi mi pot svojiga poklica greniti utegnila, ko bi v mojim spominu živo zapisano ne bilo, de svoje očestvo zavoljo Kristusa zapustim. — Vi tudi želite kaj od družtva za razširjanje katolske vére, ki se propaganda imenuje, od mene zvediti. Zavolj pičlosti časa za danes s tem za dobro vzemite:

Znano Vam je, de je pravi začetnik tega veličanskiga družtva bil papež Verban osmi v leti 1627, zato se Verbanovo imenuje, ki je to učiliše kardinalam v vodništvo izročil. Imenuje se tudi papeževo, pastirsko, ali vesolno seminise. Apostolski namestniki (vikarji) in predstojniki tu sem iz vsih, tudi nar daljnjih krajev svetá mladenče pošiljajo. Tukej dobivajo pod očetovskim obskerbništvam verlih predpostavljjenih duhovno izobraženje, se po dokončanih naukih v duhovne posvečujejo, in potem se od svetiga zbiraljša ali v njih lastno domačijo, ali pa po potrebi in okolšinah v kake druge kraje pošiljajo za apostolske misijonarje. Vender jih persega, ki jo ob svojim časi položiti morajo, za vselej z propagando v zavezi obderži, po kateri dobijo za cel čas svojiga življenja primek odrejaencov ali učencov propagande, in dolžnost na se vzamejo, vsako leto sv. zbiraljšu zvesto naznanje dati od svojiga stanú, od dela svojiga poklica in drugih misijonskih okolšin.

(Konec sledi.)

Poslavljenje.

Presvitli Cesar so po vikšim sklepu od 22. Sušca tega leta našiga častitiga domorodca, visoko učeniga dohtarja in c. k. svetovavca pri Teržaškim deželnim vladarstvu, gospoda Andreja Golmajerja, svetovavca c. k. dvorske komisije na Dunaju in vodja estrajskih latinskih šol (k. k. Hofcommissions-Rath und Director der Gymnasialschulen) izvolili.

Domazha povelj.

V Šemizhu in okoli Šemizha je bil Velko Šaboto to je 22. dan Šufhza velik potref okoli pol ene popoldan, kateri je pa k frezhi komej dva trenutja terpel; vse hifhe, zerkev in vinske kleti fo se bile takó možno šrefle, de fmo bili vfi prešrafheni.

Jakob Šmrekar, kmetovavez.

Šrezha v nefrezhi.

Is Vodifhke fare.

22. dan Švezhana ob pol petih svezher fim bil poklizan, de imam obhajati iti v val pol ure od farne zerkve odlozhenó, kjer fo v eni hifhi vfi, namrezh gospodár, gospodinja in trije finovi na enkrat sboléli. Povedano mi je bilo, de je posebno hudo gospodár, fhe hujfhi pa njegovi nar šareji fin sbolél, takó de se nizh ne savé. Ko pridem v val, previdim nar poprej s fvetimi sakramenti umerjozhnih nar šarfhiga fina, ki je bil pred mojim prihodom v fofedovo hifho prenefhen. Potem grem gospodárja v njegovo hifho obhajati, sakaj gospodinji in mlajfhima dvema finama je bilo she odleglo. V hifhi je bil srak takó pokashen, de bi ne bil mogel dolgo zhafa notri obftati; dve gorezhi

fvezhi fte med fvetim opravilam fame od febe vgafnile. She le potem, ko fim ukasal okno odpreti, nifte imenovani fvezhi, kateri fte bile sopet peršgani, vezh vgafnili. Savsel fim fe, ko fo mi po f. opravilu naflednji vsrok leté bolesni povedali:

Pred ta dan svezher je namrezh gospodinja hraftovi fhtor v pezh djala, de bi po nozhi hifha oftala gorka. Ali kaj fe sgodi? Kér je bila pezh nekoliko ispokana, fta po nozhi dim in foparza v hifho puhtela in srak takó pokasila, de fta vfih pet prebivavzov omámila. — She le okoli treh popoldan fe je sazhela gospodinja nekoliko savéfti; hozhe is hifhe iti, pa pade in le s velikim persadevanjem pride do fofedove hifhe, ljudi na pomozh klizat; ko pa v hifho ftopi, pade sopet na tla od flabofti. Hitro tedej gredó na pomozh. Mlajfhi dva finova, ko fo jima mleka piti dali, fta fe kmalo savedila, posneji fhe le gospodár, nar hujfhi med vfimi je pa bilo nar šarejimu finu, ki fe je po nozhi v teshavah is klopi na tla svalil; bolj je bil mertvimu, ko shivimu podoben, vfi udje fo mu odpovedali, in zhe ravno v drugo hifho prenefhen, fe vender dolgo zhafa ni savedel in le nekoliko pred mojim prihodom fe je isbrihtal.

Velika frezha je tedej bila v ti nefrezhi, de nifo bili vfi od fhkodljive voglene foparze sadufheni. Posebno je Bog sa nje fkerbel; sakaj sdej fo sopet vfi sdravi. Is leté pergodbe lahkó fposnamo, de pervizh voglena foparza nar bolj na tla pade, kér je finu na tla svalenimu nar hujfhi bilo, in de drugizh fe ne famó tifti v smertni nevarnofti snajdejo, ki ftanize s sherjavzo grejejo, kakor fmo sadnjizh shaloftno pergodba is Tuhinja v Novizah brali, ampak de je sa ohranjenje shivljenja tudi potrebno terdne pezhí imeti, ali faj ispokane dobro samasati, de dim in fhkodljiva voglena foparza shivivniga sraka ne pokasí.

Jos. F.

Oznanilo

nove knjige slavjanskiga pismenstva, ki jo je ravno sedež slavni gosp. dohtar Miklosiç na svitlo dal, in se na Dunaju v bukvarnici (Braunmüller et Seidel), pa tudi drugot pod nadpisam dobiva:

Radices linguæ slovenicæ veteris dialecti.

Scripsit

Franciscus Miklosich

Philos. et Juris Doctor.

Lipsiæ 1845. — Cena te važne knjige je pol-drugi goldinar srebra.

Današnjimu listu je fhtiri in dvajfeti dél vinoréje perloshen.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	5. Malitavna.		31. Šufhza.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe ..	—	—	1	28
1 » » banafhke ..	1	21	1	26
1 » Turfhize	1	—	1	2
1 » Šorfhize	—	—	1	2
1 » Rèshi	—	58	1	4
1 » Jezhmena	—	45	—	51
1 » Profsa	1	—	1	3
1 » Ajde	—	48	—	48
1 » Ovfa	—	36	—	36

Vrednik *Dr. Janex Bleiweis.* — Natiskar in založnik *Jožef Blaznik* v Ljubljani.